

ספורטאית

בין שפע עיסור קיה מצוי גם הספורט. היא שחקנית טניס ושחינית.

אפילו לדבר עם בנים בשכונה. רק כשעבר רה את שנתה ה-15, למדה בבית-ספר תיכון בערב ועבדה כפקידה בחברת החשי מל ביום. הפירה ליוה את הגבר הראשון (המשך בעמוד 30)

אשת החברה

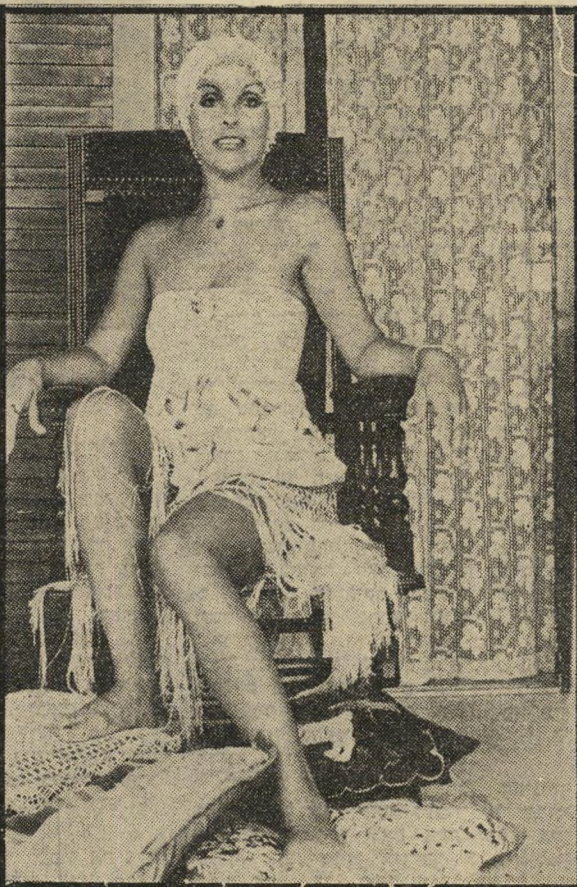
בתלבושת בסיגנון שנות השלושים מושכת ליוה תשומת-לב כללית בכל אירוע בו היא מופיעה. כאן היא נראית בחברת האדריכל יצחק ישר בתערוכת הציורים של הצייר משה גת.

פולניה ומרוקו מצד האם.

רנית והקדננית של נווה-יצדק, למדה ליוה בבית-ספר לבנות.

מוראו של האב הקפדן נפל על כל נערי השכונה, שחששו להתקרב אל בנותיו. הוא הגן עליהן בחירוף-נפש, אסר עליהן

בת לאב שהוא אב-אל-באנאת טיפוי סי. הוא עצמו בן זכר יחיד במישפחתו שייחל כל חייו לבן והוליד שש בנות. ליוה היא השנייה שבהן. באווירה השמי

וים חדשים לתיסרוקות נשים, הוא התחביב ירת ליוה כשהיא עובדת על ראשה של דוג הקו החדש לחורף '76. למטה: ליוה כסבתית.

ענת

השפע הישראלית. אבל מאחורי הסמל והר מושג וכל האסוציאציות הנובעות מהם, מסתתרת אשה שהיא תופעת-טבע. התואר של ספרית-יצמרת הוצמד לה בשל חוב נשות הצמרת הנמצאות בין קהל לקוחות תיה. אבל ליוה בכיוף האשה, אינה זקוי קה לתואר כדי להגדירה. בעיני רבים מתגלמת בה דמותה של האשה האידיאלית — אשה לכל עת.

אבו אל

באנאת

ל יוה, הנמצאת עתה בפיסגת ההצ' לחה החברתית והמיסחרית שלה, היא בת תל-אביב הקטנה. היא נולדה וגדלה בשכונת נווה-יצדק שבדרום תל-אביב. בי רחוב שלוש, דור שישי בארץ. בת למישי פחה שהתעורבת חוגגת בה. היא מיווג של ארבע גליות: ספרד ותורכיה מצד האב,

רקדנית

המרץ הבלתי נדלה של ליוה בא לידי ביטוי כשהיא עולה על רחבת הריקודים, שם היא מיתגלה כאשה תוססת. בתמונה: בעת ריקוד בכפר הנופש באכזיב.

דוגמנית

שמה של ליוה הולך לפניה כאחת הנשים האלגנטיות ביותר של החברה התל-אביבית. צלמי אופנה אף משתמשים בה כדוגמנית-צילום.